

John Bunyan
Jumalan talo.
Runo.

Alkuperäisteos:

John Bunyan, A discourse of the building, nature, excellency, and government of the house of God With counsels and directions to the inhabitants thereof.

Lontoo 1688.

Sisällysluettelo

- I. TALON RAKENTAJA
- II. KIRKON KAUNEUS
- III. TALON VARUSTUS JA VIIHTYISYYS
- IV. TALON KESTÄVYYS JA PUOLUSTUS
- V. TALON IHANA YMPÄRISTÖ
- VI. MITEN TALOON PÄÄSEE ASUMAAN?
 - 1. Syntiset, tervetuloa!
 - 2. Sairaat, tervetuloa!
 - 3. Velkaantuneet, tervetuloa!
 - 4. Oikeuteen haastetut, tervetuloa!
 - 5. Pahaa tehneet, tervetuloa!
 - 6. Tervetuloa muiden mukaan!
 - 7. Katuvat, tervetuloa!
- VII. TALON JOHTO
 - Herra Jeesus Kristus
 - Pyhä Henki
- VIII. TALON ALEMPI JOHTO
 - Jumalan sanan ja seurakunnan palvelijat
 - Virat ja tehtävät
 - 1.Vartija
 - 2.Taloudenhoitaja
 - 3.Ylitarkastaja
 - 4. Kokki
 - 5. Apulaislääkäri
 - 6.Profeetta

7. Opas
8. Ohjaaja
9. Diakoni
10. Diakonissa

IX. TALON HALLINTOTAPA

Yleisohjeet

1. Perusasiat
2. Rohkaisua heikolle
3. Rakasta muita
4. Ole nöyrä
5. Anna anteeksi
6. Valvo ja rukoile
7. Huolehdi veljestäsi
8. Ole vilpitön
9. Pysy lempeänä
10. Ole hillitty
11. Pysy kärsivällisenä
12. Majoita uskovia

X. TALON KORJAUS JA KUNNOSSAPITO

1. Syntiä ja korjattavaa löytyy
2. Työskentele ahkerasti
3. Pidä talo puhtaana

XI. KRISTUKSEN KIRKKOLAKI

XII. JULKISYNTISEN KOHTELU JA KOHTALO

1. Jokaisessa on syytä
2. Poisto ja puhdistus
3. Tiedosta omat vikasi
4. Rakastatko syntiä salaa?
5. Älä osoita kovuutta

6. Älä riitele
7. Älä syyttele
8. Suvaitse toisinajattelihoita
9. Kahdenlaiset synnit
10. Harhautuneiden kohtelu

XIII. PALAA TAKAISIN!

Viitteet

I. **TALON RAKENTAJA.**

Jumala talon rakentaa,
valitsemistaan kokoaa.
Rakennusohjeet ilmoittaa
Raamattu Pyhä sanassaan.
Luotisuoralla suunnaten,
tarkasti kaikki mitaten
sanansa mukaan rakentaa
Jumala pyhää taloan.

Tukkipuut, kivet työstää hän
omilla välineillensä:
toimituksilla pyhillä,
säättämillensä tavoilla.
Rakkaus, tunne sydänten
yhdistää kaiken liittäen.

Hyvällä muurilaastilla,
oikean opin avulla
lujaksi saadaan rakenteet,
ettei ne lohkea hajalleen.

Hengellään hän työskentelee,
suunnittelee ja muotoilee;
tempppelin pyhän rakentaa,
perintötalonsa valmistaa.

Loistossaan vertaa etsii se,
varjoon jää koti enkelten.

Rakkaalla nimeä monta on:
kauneimman näet sä morsion,
rukoushuone ja temppeli
nimenään on ja palatsi.
Täällä saa tuntea Jumalan,
rakkautensa niin ihanan,
täällä hän näyttää kasvonsa
omalle rakkaimmallensa.
Aarteet, taivaiset tavarat
talossaan ovat tallella.

Haukkuvat monet majaksi,
pilkkavat köyhäintaloksi.
Monen silmää se pistelee.
Hyi olkoon! Väki ääntelee,
vain kerjäläiset tuonne käy,
ei kunnan väki siellä näy!
Vaan kuninkaatkin aikoinaan
kerjäten seisoi ovellaan.
(Viitteet 1-11)

II. KIRKON KAUNEUS.

Katso! Talon peruskivet
on kaunistettu safiirein.
Akaattia ovat ikkunat,
kuin kristalli ne loistavat.
Helmet, rubiinit hohtavat,
niistä on tehty porttinsa.
Kalliista jalokivistä
muurinsa on ja seinänsä.

Vain jalo kelpaa aineeksi,
jää halpa, huono hylyksi.
Ei raakalautaa täällä näy,
vain viimeistelty priima käy.
Ei kivet rosot, lohkareet
kelpaa, vaan kaikki millilleen
työstetty aivan täydelleen
paikkansa saa rakennukseen.
Hirrestä seinät rakentuu,
aineena vankka setripuu,
kattopalkeissa sypressi,
portaissa jalo santeli.

Roskapuutakin vänkyrää,
orjantappuraa pistävää
joku voi tänne tyrkyttää,
tarpeelliseksi selittää.

Oletko sinä viisaampi,
Rakentajaa etevämpi,
kun tulet työtä ohjaamaan,
neuvojasi jakelemaan?
Ohjeesi ovat loukkaus,
peräti pyhäinhäväistys!

Veistetyt liljat, kukat muut,
ketjut, kerubit, palmupuut,
pylväät ja ovet koristaa,
kauniisti seinät somistaa.
Kielletty eläin hahmossaan
täällä ei näy, ei milloinkaan.

Armo kuin kulta päällystää
kaiken talossa sisällä,
hienoksi kaikki silattu,
joka sopukka kullattu.

Kellään ei täällä yllänsä
viikunanlehtiä, ryysyjä.
Kultavaatteella verhoaa
kaikki itse Rakentaja.
Kudelman tiiviin, kultaisen,
ihanan, kallisarvoisen
oma Poikansa valmisti,
ansionsa näin lahjoitti.
Henkensä Pyhä ilmoittaa:
uskolla puku puetaan.
(12-16)

III. TALON VARUSTUS JA VIIHTYISYYS.

Rakentaja myös haluaa,
että talossa uhrataan.
Alttari, allas siellä on,
runsaslukuinen papisto
pyhissä virkavaatteissaan
palvelustyötä toimittaa.
Elävät uhrit annetaan,
alttarille ne kannetaan.
Tuli ei sammu, suitsukkeen
tuoksu nyt nousee taivaaseen,
edessä armoistuimen
kuulla saa hyvän uutisen.

Oi armoinen, jumalainen
varustus talon, taivainen!
Mitään ei puutu, minnekään
tarvi ei lähteä kenenkään
suitsuketta uhratakseen,
uutisen hyvän kuullakseen.

Tuomioistuimen pystytti
Rakentaja, sen asetti,
lain hän antoi ja säädökset,
hyvät, oikeat määräykset,
jotta talossa osataan
ohjata hyvään, oikeaan,

paljastaa paha, varoittaa,
erottaa, kuka tuomitaan
taikka vapaaksi lasketaan.
Kaikki veljet ja sisaret
opetuksen terveellisen
saavat pelkäämään Jumalaa,
toisiansa rakastamaan.

Talossa saadaan nauttia
monesta ihanuudesta,
viihtyisä lepo, virkistys
taivaan tielle on evästys.
Talon tarjonta verraton
muualta löytää mahdoton.
Siksipä ulkopuolellaan
synti, huolet on valloillaan,
tuhlaajapojat retkillään
hyvästä vähät välittää.

Talo parhaalla paikalla
seisoo, on komea katsella,
kauniina kutsuu luoksensa,
tarjoaa huoneet, tilansa.
Luotansa huokuu siunaus,
lauhkea tuulahdus, raikkaus.
Terveeksi sielun täällä saat,
etkö jo tahdo asumaan?
Mitä ikinä tarvitset,
kaikkea on, yltäkyläiset
tarjoaa talo nautinnot,
sielulle ilot, ravinnot.
Vauvasta vaariin jokaiset,
miehet, naiset ja lapsoset

maistavat maut niin suloiset,
kuulevat äänet taivaiset.
Kauneus silmää hivelee,
tuoksut ihanat leijailee.
Kerjäläinen on mielissään,
kuningas hyppii iloissaan.

Kamarit, salit juhlavat,
pylväiköt, hallit mahtavat
Rakentaja suunnitteli,
viihtyisäksi viimeisteli.
Virkistävä, levollinen
tunnelma juhlahuoneiden
kutsuu lepäämään, viihtymään,
juhlaa ihanaa viettämään.
Oletko musikaalinen?
Psalttarin saat ja kanteleen.

Kuningatar kaukaisen maan
vieraaksi saapui aikoinaan,
viini virtasi, juhlittiin,
notkuivat pöydät banquetin.

Sanat ei riitä kertomaan,
Jumalan taloa kuvaamaan,
ihana, ylhä, taivainen
rakennus on, ihmeellinen.

(17-25)

IV. TALON KESTÄVYYS JA PUOLUSTUS.

Jumalan talo varmasti
säilyvä on ikuisesti.
Luja on kallioperustus,
jonka päällä on rakennus.
Hiekalla jos se seisoisi,
heti kohta jo kaatuisi,
tuuli kun nousee, tuivertaa,
myrsky mylvien raivoaa,
vedet valtavat voimallaan
syöksyvät taloa tuhoamaan.
Hyökkäykset rajuimmatkaan
pysty ei taloa kaatamaan,
yritetty on monasti,
petytty aina pahasti.

Talossa turvan, suojan saat,
pelotta tule asumaan!
Säällä kuin säällä lujana
rakennus pysyy vahvana,
kulmakivi sen lujittaa,
perus vakaaksi vahvistaa.

Kulmakivi me rikotaan,
pohjat ja muurit murretaan,
uhkaavat monet vihoissaan,
ryntäävät kohti raivoissaan.